

**ХРИСТО ФОТЕВ
НИЙ ПОВЕЧЕ НЕ СМЕ
НЕОБХОДИМИ...**

chitanka.info

Ний повече не сме необходими на пейзажа!
Той се завърши до последното движение —
застина неподвижно!
Да си тръгваме!
Ний двамата участвахме в прекрасното
строителство на покриви и стълбища.
В прекрасното и лъчезарно шествие
на гларуси, на облаци, на кораби...
(Пейзажът ни превръщаше в строители.)
Ний изградихме острова — и пръстена
от приливи и отливи
съзидахме
света — във ритуала си на влюбени!
Но всичко е завършено... Да тръгваме!
Не казвай, че Дългът ни е да служиме
до края на пейзажа — тая статуя!
Какво ни обещава той? Утехата
на спомените — митове съмнителни?
Съмнителното бутафорно щастие
пред фотообективите?
Да тръгваме!
О, тия нощни августовски влакове!
Отново ний да изградим там някъде
от хаоса — и покриви, и стълбища!
Дървета да изваяме — и кораби!
И гларуси, и камъни, и залези...
Отново да участваме в прекрасното
строителство... Но не плачи! Да тръгваме!
Превъзможни съдбатаси на статуя
и помогни ми да вървя
в нощта!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.